

Şahram Ziyneti

- şiirler -

Yayın Tarihi:

26.8.2011

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

2009 Baharı

Kışın sonu geldi,
Uyan!
Ve düşlerini anlat,
Koy yıldızlar sana yorum ver sin1
Her şeyini bağışla,
Koy güneş sana gıpta et sin
Gözlere görün,
Koy aynalar sana yüz ver sin
Kuraklığa döz,
Koy sular sana tat ver sin
Kokulu şiirler yaz,
Koy rüzgarlar onu ıştır sin
İçindekini bağır,
Koy dağlar sana ses ver sin
Sıvazla ol telleri,
Koy yar sana naz ver sin

(Mamağan)

1-güney azerbaycanda baharın ilk gününde "yedi sin" isimli bereket sofrası açılar

Şahram Ziyeti

Asuman

Asuman,
Bahar şenliklerinde oynayarken
Mayi gömleğini buluşturuyor, buluta
Yağmurla yıkadığında
Masmavi gömleğe
Elvan kuşak yakışıyor

Asuman,
Güneşin gitmek çağında hüzünlenirken
Kırmızı eteğini seriyor, umutla
Aşkla yıkadığında
Kırmızı eteğe
Uyumuş sevgili yakışıyor

Asuman,
Gece suskunluğunda uyurken
Siyah gömleğine dökülüyor, yıldızlar
Metapla yıkandığında
Simsiyah gömleğe
Parlak boncuklar yakışıyor

Asuman,
Seherin gelmek esnasında doğuruyorken
Sarı takasını takıyor, hızla
Zamanla cilalananda
Sarı takaya
Sarı saçlar yakışıyor

Sarı saçlara ise
Meltem!

(kelgan)

Şahram Ziyneti

Aşk

Kendime soruyorum:
Herkes şairmidir?
Yoksa şair herkesi söyler?
Yaşamak fırsattır mı?
Yoksa fırsatlar yaşamak dır?

Ve sana soruyorum:
Ben şair değilmiyim?
Yoksa yokluğumda bir şiirdir?
Ölüm sonsuzluktur mu?
Yoksa sonsuzluğada ölüm var?

Sorular bitmiyor ki

Son sözüm budur,
Ve ya sözümün sonu budur:

Herkes doruğu söyler
Bulutlar kış kış güler
Sen ise onu söylersin
Bulutlar ağlar!

Şahram Ziyeti

Eşitsizlik, Amaç, Adalet Ve Başkaları

Sanık beyazlar,
Suçlu renkliler,
Duruşmanın sonunu bekliyorlar
Hiç bir şey anlamadan

Sanıklar asılacaklar demiş
Büyük yargıç
Günahkarlar doğranacaklar demiş
Usta örücü
Bir düşündüğü vardır elbet

Tezgâh kuruldu
Beyaz Ipler dara çekildi
Biliyorum,
Argaç asılanlardan geçmiştir,
İşlem başlasın diye

İşlem başladı
Renkli ipler doğrandı
Biliyorum,
Cesetleri asılmışlar kenarında örülecek,
İlmik olsunlar diye

Iplerin soykırımı aylarca sürdü
Her kes ibretini aldı
Ve kimse bir şey anlamadan
Yarattı ustamız
Güzel müthiş halıyı
Söylemiştim sana,
Bir bildiği vardır elbet

Başka ipler kuyrukta bekliyorlar
Alın yazılarını!

(kelgan)

Şahram Ziyeti

Fırtına, Belkide Bir Az Gülümseme

Baksana!
Ellerimin en tutsağı:
nasıl olduğumu dinlemek istiyormusun?
Yüreğimdekini görmek istiyormusun?
Ne halde olduğumu bilmek istiyormusun?
....

Istesende, istemesende,
Kimsesizlikten yüreğimin kapısını sana açıyorum
Şimdi beni dinlemeğe mecbursun,
Kararana dek!
Suç bende değil,
Hepimizde diktatörlük var.
Bence bu soyumuzun kalıtıdır
Aslına bakarsan, senin tutsaklığında da suç var
Yoksa benim kalıtım her kesden az,
Vallahi
Neyse, kalbimdeki sözlerden birini açıklıyorum, en tarihisini:
"beyazlar her zaman köle olmuşlar"

Günlerdir gülümsemenin kaybolmasından tedirginim
Kimin işi ola bilir, sence?
Yol kenarında araba bekleyen billur kişi mi?
Misafirsiz arabalar mı?
Yoksa, tanık olan yalancı çoban mı?
Sağ mı, sol mu?
Keşke bu yol tekyönlü olsaydı!
Kimse doğru cevabı bilemez,
Kendime sormalıyım,
Vallahi!
Şimdi, kalbimdeki sözlerden başkasınıda açıklıyorum, en yalanını:
"aynalar yalan söylemezler"

Günlerdir kaybettiğimi bulmak için yola çıkmışım
Gökçe bir gömlekte almışım
Onu uzun uzun konuşacağımız sözlerden örmüşüm
bir demet roz da kurban vermişim
güzelliğine nazar değmesin diye
evet, kolye siz buluşmağa gitmek olurmu?
Ona binlerce aynalar içinde doğmuş ayları takmışım
Şerabımızıda almışım,
Biliyormuydun? Kutlayacaklarımız var
Vallahi!
İşte, kalbimdeki sözlerden birinide açıklıyorum, en doğrusunu:
"züleyha suçsuzdur"

Istesemde, istemesemde,
Her şey bitmek üzeredir
Bulmadan önce,

Sert olaylar oldu
Fırtınalı yolda solgun güllerimi rüzgar aldı,
Fırtınalı yolda yağmur yağarken mavi gömleğim daraldı
Fırtınalı yolda siyah bulutlar ayımı çaldılar
Fırtınalı yolda şerabımın sirke olduğunu anladım
Üstelik ben bu yolda,U mudumu da kaybettim,
Vallahi!
kalbimdeki sözlerden sonuncusunuda açıklıyorum, en güncelini:
"bakire testi şarap doğuramaz"

Ben tedirgin, sende siyah
Şimdilik....

(Tebriz)

Şahram Ziyeti

Gök

Sürekli gök gökçedir
Ve arasıra deniz gökçedir
Çocukluğumda gökden düşerken
Tüm gökçelerden korkdum

Arasıra ufuk gökçedir
Ve sürekli huzur gökçedir
Genliğimde göklere bakarken
Tüm göklere sevdalandım

Sürekli rüyalarım gökçedir
Ve arasıra çevrem gökçedir
Yaşlandığımda son bulurken
Beni göklerde gör

(Tebriz)

Şahram Ziyeti

Hayat Dostum

Yaz sıcaklığında,
Ellerdeki orak buğday biçiyor
Ödlek kertenkele akıyor
Ve çocuklar kelebek peşinde

Değirmen yolunda,
yük arabası biçin taşıyor
ürkek atlar kişniyor
ve çekirgeler toz içinde zıplıyor
bu ekmek kiminle paylaşılacak?

Gece suskunluğunda,
Gökdeki aypara yıldız biçiyor
Çabuk şahap akıyor
Ve kızlar dilek peşinde

Gecenin sonunda,
Şeker Uykular yıldız taşıyor
Kukumav ötüyor
Ve ateş böcekleri karanlıkta uçuyor.....
Bu rüyanın yorumcusu kim olacak?

Seher rüzgarında,
Elimdeki tarak, tellerini tarıyor
Derecikte sular akıyor
Ve çiftçiler suvarma peşinde

Sabah ışığında,
Duru ayna güzellik taşıyor
Bülbül ötüyor
Ve yüreğimin kuşu uçuyor.....
Bu sevgi kimin?

Kağıtın beyazlığında,
Eldeki kalem sözcük çiziyor
Ceviz döne döne akıyor
Ve kızım oynamak peşinde

Mürekkep tükendiğinde,
Derin hayallerim hatıra taşıyor
Reşit1 şarkı söylüyor
Ve odamın gülleri kokuyor.....
Bu şiir kimin hakkında?

(aynalı)

1-reşit behbudov

Şahram Ziyeti

Hüzün

Avlumuza gölge salmışdır
Yaşlı tut ağacı
Annemin güneş aşkı
Onu kesdirdi

Köyümüze simge olmuşdur
Yaşlı tut ağacları
Benim gibilerin musiki aşkı
Onları kesdirdi

Güneş batarken
Ben
Hüzünlü tar çalışıyorum
Annem
kederli şakıyor

Şahram Ziyneti

Kanıtlamak

İlk gördüğüm karga siyahmış
Ve bahçemizin ceviz ağacı
Sonbahar korkusundan yapraklarını dökermiş

İlk yaşadığım sevgi pembe imiş
Ve sevgili annem
Ölüm korkusundan yüreği silkelenermiş

Sonraki kargaları hep siyah gördüm
Ve Sonbaharlar gelende
Yaprakların hep dökülmesini gördüm

Sonrakı sevgileri hep pembe gördüm
Ve ölüm gelende
Yürekerin hep silkelenmesini gördüm

Ama henüz ölmemişimdir!

Bu istikranın neresi yanlış?
Ki yaşam içinde boğulurum
Bu bulmacanın hangi parçası kayıp?
Ki beynimin içi yıpranır
Bu muammanın paradoksu ne?
Ki bu kadar beni şaşırtır

Ama hala umut var
Aramak lazım
Gezmek lazım
Görmek lazım
Bulmak lazım

Yıllardan sonra
Annem ölümü düşünüyor
Ben ise
sonu
son parçayı!

Şahram Ziyeti

Kenet

Nilüfer
Durgun suda ağzı açık
Boğulurken haykırıyor
Duyacak mı bu sessizliği sazlık?

...
Neden bu sızlık?

Ben
Kalbimde büyük bir yangın taşıyorken
Sevgimi saklıyorum
Duyacak mı bu alevi evren?

...
Neden bu cunuN?

Kalem
Yazarken, dayanıyor beyaz kağıt
Nedense parmaklarımda tutsak
Esir sözcüklerimi okuyacak mı ol mesT?

...
Neden bu kadar keneT?

Bezirgan

Şahram Ziyeti

Kervan

bengü bir ses söyledi:
yarıl, ayrıl
sızla, sez
bitiş, bit
duyanlar:
oldular,
yaşadılar,
öldüler

Şahram Ziyne

Kızım

Dik bakardım adamlara, gururluydum huyum çetin
Ama bir gün baktı bana, sordum adın nedir şirin?
Al yanağı çiçeklendi, sanki beni kokla dedi
Duygularım ona karşı, deniz gibi oldu derin
Birdenbire sevdalandım, ev kurmaya kararlandım
Evde gülüm olsun diye, al yanaklım geldi gelin
Bir çiçeğim yeter dedim, keder gamım biter dedim
Hayat beni mutlu etdi, her bir anda dedi sevin
Yıllar geçti yaşı doldum, gülün gönlü dara düştü
Dardan çıksın diye diye, bir gül doğdu adı selin

Leycan

Şahram Ziyneti

Kimlik

Çok düşünmediler
Ormanlı dağlarım ağaçlarını dökdü
Ben bu konuda çok düşündüm
Telli başım saçın dökdü

Çok acımadılar
Verimli ülkemin gölü kurudu
Ben bu konuya çok acıdım
Gözümün yaşı kurudu

Çok çalışdılar
Halkımın dili döndü
Benler dil konusunda çalışmadılar
Ölmek üzere başım döndü

Şahram Ziyeti

Mektup

Merhaba anne:
Bana sorarsın iyi derim,
Başımız sağdır derim
Bildiğin her kes burada, derim
Bir tek ben yokum!
Merak etme, bence oğlun huzur bulmak için
yaşama tapınmğa gitmiştir
Ve Zaman akarken, anlara abdest alacak
Sonra sokağın en açık kapısından geçecek,
Sağ bir, doğruya doğru ve ... ulaşacak!

Sadakat camisini tanıyormusun?
Doğru yolun sonuna yerleşen.
Kapısı her zaman açık olan,
Kimsesiz olan,
Imamsız olan,
Her yönü kible olan,
Tezvirsiz olan
En ıssız yer,....
Oğlun orda dır
Ve hayatının güneşi batmadan
Namazının son rekâtını kılacak.
Hiç merak etme,
dönecek bir gün

(tebriz)

Şahram Ziyneti

Merak

Odam boşdur
Ve hiç bir şey yok
Bir kaç tabloda başka

Mesela:
"güneş eli açıkdırsa da
Gök durudur
Yoksa o şen kuşlar ne biliyor,
Gök nedir? "

"Kurbağalar ötüyorlarsa da
Durgun su suskundur
Yoksa bu dağlar ne biliyor,
Durgun su nedir? "

"Tar mırıldanırsa da
Yürek dolgundur
Yoksa kuru teller ne biliyor,
Yürek nedir? "

Onları görmeğe hevesin varsa:
Susku ile gel
Yoksa,
Gök bulutlanır
Su akır
Yürek durur.

(bakü)

Şahram Ziyeti

Övünç

Mağrur uçurum,
Asumandan tırmanırken
Zirvede olmak istiyor

Mütevâzi rüzgar,
Hiç görünmeden
Yardım etmek istiyor

Uçurum düşerken
Rüzgar inliyor!

(kelgan)

Şahram Ziyneti

Paralel Ve Arap Saçı

Kalem, beyaz kağıtla öpüştü
Ve siyah nokta doğdu
Siyah nokta inandığı doğru yola çıktı
Ve yaşamını çizdi
Başka bir nokta da bulmuştu
"yalnızlık allaha mahsus" diye diye
Aynı fikirdeydiler
Aynı kafada, aynı renkde
Ve aynı inançta!
Inandığı doğru yola çıkmıştı, sevgili nokta
Ama kavuşmak, nerde?
Beyaz kağıtımız sonsuza kadar uzansaydı belki

Başka noktalar inanmadılar,
Çizgileri eğildi
Şu kalabalıkta kimisi ezip geçen, kimisi kırıncı
Ah noktalar, ah....

(ocan)

Şahram Ziyneti

Sonsuzluk

Senli günlerde

Şiirlerim yüreğimin daşkınlığından bitermiş
Ve şarkılarım evimizin suskunluğundan doğarmış
Güllerim vefa yağmurundan bitermiş
Ve iyi kokular evimizin huzurundan doğarmış

Senli günlerin sonunda

Bulut geldi
Güneş gitti
Bulut gitti
Güneş geldi...

Ve bu dönemin sonunda sen gittin!

Sensizliğin ilk günlerinde

Sağ elim saza mızrap vurarmış
Ve tenhalık yüreğime yara saqlarmış
Sol elim saz üzerinde oynarmış
Ve bahçemin gülleri hep solarmış

Şimdi
Sensizlikden sürekli

Güneş doğuyor
Yıldız gidiyor
Güneş gidiyor
Yıldız doğuyor....

Bu dönemin sonunda sen gelecekmisin?

Şahram Ziyeti

Şeker Hâ Melekler

Şair bir melektir
Çevresine ilk kez bakarken,
Yazmaya görevlendirilmiştir
Sonuna kadar!

Melek suçsuzdur
Bozamaz, kıramaz
Ama kağıtın beyazını bozmakla temiz yüreğini kırmak,
Sadece bir mecburiyettir

Güzelliklerde yazılacak, çirkinliklerde
Aşkta yazılacak, nefrette
Suçlarda, sevalarda
Sağ el "sevk", sol el "şehit"-1

Bizim evde bir çok kağıt var
Hepsi kırgın ve bozuk
Yükleri o kadar dolü ki,
Dökülürse, evimize yerleşmez

Hepsini sağ elimle yazdım
Sol elimle yazarken,
Hep elim titredi
Ve oldu olacak!

Bu görev bozmak değilmi?
Yoksa her kes suçsuzmudur?
Bu dengesizliğe sebep olan kim?
Suçlu kim? Kim? Kim?

Ah ulan çevrem,
Ah benim bakışım,
Hanginiz masumsunuz?
Hanginiz?

(kelgan)

1-bak. Kuran-i kerim/ kaf suresi/ aye21

Şahram Ziyeti

Yağlı Güreş

dörtnala gidiyorum,
daire çevresinde, yaşamın
yarıçapım yatay duruma geldiğinde,
yorgun yorgun süzülüyorum yatağıma

düşlerimde "bir" safâ var,
karşısında merve
sinüsüm "bir" ile "-bir" arasında,
kaç kez yürüdü?

Sayısını kaçırdım
Belkide hacerin yaşı kadar
Ama hâlâ susuzum,
ve sinüsüm eğirmekte

ansızın avlandım!
Yeniden bir kere
Saatın Sürekli fırlayan
Bumerangına!

Bir şeyleri durdurmalıyım, "zaman" gibi mesela

Güneş doğuyor,
Ve doğum şenliğinde saçaklar oynayarken
yataktan kalkıyorum
Odam yine "tekrar" kokuyor

Pencereyi açıyorum
Güneş yaşıyor, dün gibi
Sular başaşağı akıyor, dün gibi
Ve rüzgar "tekrar" kokusunu taşıyor, dün gibi

Ufuk sıcakdan titriyor
Ve defler çalına çalına, kervan geçiyor
Yokluk şehrinin yolundan
Uzaklarda!

İçerimin soğukluğundan titriyorum
Ve kulaklarım tırmalana tırmalana acıyor
Saatın zil sesine
Yakında!

Bir şeyi durdurmalıyım, ismi "zaman"

Giysilerim aynı,
Tarağım aynı,
Aynam aynı,
Ayakkabılarım da aynı

Saatın bumerangı yine dönmekte
Anahtarım kapı deliğinde yine dönmmekte
Arabamın tekerleri yine dönmekte

Benim başım da hatta dönmekte

dörtnala gidiyorum,
daire çevresinde, yaşamın
yarıçapım dikey duruma geldiğinde,
başlıyorum işime

dargınım,
solgunum,
yorgunum!
Bıkdım artık yarıçapın dönmesinden

Güreşimiz ne zaman bitecek "zaman"la?

Ben yenilmem,
Nekadar güçlü olsada "zaman"
Bir gün elbet.....

(ocan)

Şahram Ziyneti

Yakıt

Üşütmek üzereydim,
Soğuk kalbime
"sevgi" yakıtı aldım.

Kalbimin ateşinden,
Beynimin sözlüğü
durmadan şiir terliyordu

kalbimi gömdüm,
kül olmasın diye

başka üşüten
soğuk kalbine
kömürümü aldı.

(Tebriz)

Şahram Ziyeti

Yalancı Kompas

Suda eğrilmiş yüzüme bakıyorum,
Ben varım demek
Kalbimde bir sıcaklık duyuyorum,
Yalnız değilim demek
Nerde olduğunu soruyorum,
Sesim var demek
Güneyde olduğunu söylüyorlar,
Güneş var demek
Babalarım bana kalıtlar koymuşlar,
Kompasım var demek
Taşlık yolda düşe kalka gidiyorum,
Ayakkabım var demek

Ellerimde kompas
Ayaklarımda ayakkabı
Kalbimde inanç
Dilimde senin ismin
Kendime güveniyorum!
Bu yolda

Uzun yolun sonunda ararken,
Ayakkabılarımı kaybettim, şu bozkırın kumlarında
Ellerimi kaybettim, şu bozkırın sonsuzluğunda
Sesimi kaybettim, şu bozkırın geridönmez yellerinde
Kalbimi kaybettim, şu bozkırın tenhaliğında
Ben kendimi de kaybettim, şu bozkırın susuzluğunda

Biliyorum,
Yalancı kompasa inanmamalıydım
Neyse,
hâlâ cömert güneş yaşıyor,
Ve umut var demek

(erdebil)

Şahram Ziyeti

Yanılma

Güzel kız!
Durgun suda bakıyor
Parçalanmış yüzüne
Daman göz yaşların ardından

Meraklı oğlan!
Durgun suda ariyor
Işıyan ayını
Bir çocukluk yanılması ardından

Tüm ay!
Göçgün gecelerde bekliyor
ayrı bakışları
Bir başka dönem ardından

(kara kaya)

Şahram Ziyneti